

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumente

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-407/00⁽²⁾; fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 16. februar 1999.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 1.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Jf. s. 13 i dette nummer af Tidende.

Sag anlagt den 29. november 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-441/00)

(2001/C 28/44)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. november 2000 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Marie Wolfcarius, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagnercentret.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love eller administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 249 EF (tidligere EF-traktatens artikel 189), hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den frist for gennemførelsen, der er fastsat i direktivet. Denne frist udløb den 8. april 1999, uden at Det Forenede Kongerige havde udstedt de nødvendige bestemmelser for at efterkomme det direktiv, der henvises til i Kommissionens påstande.

⁽¹⁾ EFT L 235 af 17.9.1996, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. oktober 2000 af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Afdelingen for sociale sager, i sagen Angel Rodríguez Caballero mod Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Sag C-442/00)

(2001/C 28/45)

Ved kendelse afsagt den 27. oktober 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. november 2000, har Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Afdelingen for sociale sager, i sagen Angel Rodríguez Caballero mod Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Skal resterende lønkrav, som en virksomhed skal betale til en arbejdstager på grund af uberettiget afskedigelse, anses for et »krav, som arbejdstagere i medfør af en arbejdsaftale eller et ansættelsesforhold har erhvervet«, i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens⁽¹⁾?
- b) Består der i bekræftende fald ifølge artikel 1, stk. 1, i direktiv 80/987 en forpligtelse til at fastsætte arbejdstagernes krav ved en judiciel eller administrativ afgørelse, eller omfatter disse alle de lønkrav, der anerkendes under enhver anden ved lov foreskrevet procedure, som kan gøres til genstand for en domstolsprøvelse såsom en obligatorisk forligsprocedure for et judicielt organ, som skal opfordre parterne til forlig, før det iværksætter den omtvistede procedure, og som skal godkende indholdet af forliget eller kan afvise det, såfremt det finder, at forliget vil påføre en af parterne et alvorligt tab, indebære en omgåelse af lovgivningen eller et retsmisbrug?
- c) Såfremt resterende lønkrav, der anerkendes under et forlig, som er indgået for og godkendt af et judicielt organ, må antages at udgøre krav fra arbejdstagere i direktivets forstand, kan det nationale judicielle organ, der skal afgøre tvisten, da undlade at anvende en national retsregel, hvorefter lønkravet ikke henhører under de fordringer, som statens nationale garantiinstitution, Fondo de Garantía Salarial, dækker, og anvende direktivets artikel 1, stk. 1, direkte, i det omfang det anser denne bestemmelse for at være klar, præcis og ubetinget?

⁽¹⁾ EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23.